

med nogen som helst Grunde eller Beviser træde op mod de Krav, der rejses om Tilskud til de fri Fattiggasser.

De fri Fattiggasser staa for mig som indeholdende den Form, Fremtidens demokratiske Fattigpleje vil faa, de tage den Opgave paa sig, ikke alene at lindre Nøden, men at rejse de Folk op, som ere faldne. Den Opgave have de fri Fattiggasser. Naar nu Kommunerepræsentanterne i beskeden Mon i vore Købstæder have taget sig denne Opgave paa og i Samarbejde med andre frisindede Mænd have vist deres gode Villie til at løse Opgaven, synes Øjeblikket at være inde til, at Staten træder til med rundelige Beløb, og jeg er sikker paa, at i det Øjeblik, Staten gør det, vil det bevirke, at Kommuner, der til Dato ikke have givet Tilskud til de fri Fattiggasser, blive tvungne til at give saadanne Tilskud. Hvis man, for at tage et Eksempel, i Randers, hvor Højre har kunnet holde Socialdemokratiet ude fra Byraadet, vil blive ved at modsætte sig Tilskuddet til de fri Fattiggasser, efter at man gennem Lovgivningen har bestemt, at saadanne Tilskud kunne gives fra Statens Side, naar der ydes forholdsvis lige saa store Beløb fra Kommunerne, vil det efter min Tro være umuligt for Højre at holde Stillingen; blandt Borgerne i Byen vil der vokse en stærk Stemning frem, saa at man ikke alene af humane, men ogsaa af fornuftmæssige Grunde kræver, at der ydes Bidrag fra Kommunernes Side til de fri Fattiggasser. Det betyder en Hjælp til Kommunerne, men ogsaa en Hjælp til de fattige, og det er af de bedste Former for Hjælp, nemlig en, som ikke trykker dem ned, men giver dem en Følelse af, at de endnu staa som fri Borgere i Samfundet.

Det skulde glæde mig, om de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen), fik Betydning, idet han sagde — og det er vel sagt paa hans Meningsfællers Vegne —, at han var stemt for at give ikke et ekstraordinært Bidrag til de fri Fattiggasser, men et ved Lov fastslaaet Beløb fra Statskassen. Selvfølgelig er det ikke Socialdemokraternes Hensigt ved Indbringelsen af dette Lovforslag at betone, at det kun er under ekstraordinær Arbejdsløshed, at disse Kasser trænge til Tilskud, Kravet om Til-

skuddet til de fri Fattiggasser har for længe siden været rejst fra Socialdemokratiets Side saavel i Tider, hvor der var ekstraordinær Nød, som i Tider, hvor der ikke var Nød. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Løvel, der vel staaer som Repræsentant for sit Parti i denne Sag, bebudede, at man fra Venstres Side vilde stille sig velvilligt til Spørgsmaalet om aarligt Tilskud til de fri Fattiggasser. Jeg udtaler da Haabet om, at naar man giver et saadant Beløb, vil man fra Statsmyndighedernes Side forlange, at der i de enkelte Kommuner ikke maa gøres Forskel paa, om Folk, der kræve Hjælp, have hjemme i Kommunen, eller om de tilfældigvis ikke have Forsørgelsesret i den. Paa det Møde, som blev afholdt i Aarhus af delegerede for forskellige fri Fattiggasser, lød der en Række Røster i modsat Retning. Man krævede fra ikke faa Sider, at der ikke af de fri Fattiggasser maatte ydes Hjælp til saadanne, der ikke have været inden for den enkelte Kommunes Ramme i de sidste 5 Aar. Det forekommer mig, at hvis man kom ind paa noget saadant eller i det hele taget tolererede det, vilde en Del af det velsignelsesrige, som hidtil har været Kendemærket for de fri Fattiggasser, falde bort.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) talte om de Forslag, vi her havde stillet, og betegnede dem som Skueretter. Men det staaer jo i de Herrer af Flertallets Magt at forandre dette Forslag til en Lov og derved, om jeg maa bruge det Udtryk, bevirke, at denne Ret i Stedet for at være en Skueret bliver til en Ret, som de fattige og nødlidende maa faa godt af. Det staaer i de Herrer's Magt. Socialdemokratiet vil kunne drive en virksomhedsfuld Agitation, hvis disse Forslag ikke gennemføres, men det vilde vanskeligere kunne drive en virkelig Agitation, hvis Forslagene gennemføres. Var det os om at gøre kun at drive Agitation, vilde vi ikke komme med saadanne praktisk gennemførlige Forslag, men med andre Forslag, om hvilke de Herrer udadtil kunde sige, at det var umulige Forslag, som de umuligt kunde betragte som alvorlig mente, eftersom de ikke vare egnede til at gennemføres.

Det ærede Medlem fra Give talte om det velsignelsesrige i de fri Fattiggassers